

nye angreb på de arbejdsløse? Harmonerer holdningen om, at arbejdslivet skal gå op i en højere enhed med familielivet, som man udtrykte det, med ønsket om, at familieforsørgere skal tilbringe 11-12 timer væk fra hjemmet som en konsekvens af kravet om 4 timers daglig pendlingstid? Det er jo det, det fører til.

Er det i overensstemmelse med regeringens uddannelsespolitik, at de kvalifikationer, man har fået, skal kastes på møddingen efter kun et halvt års arbejdsløshed, efter at man i øvrigt som nyuddannet har kæmpet sig ind i 52-ugers-hækkeløbet for at få fulde dagpenge? Er det i harmoni med regeringens tale om uddannelse, uddannelse, uddannelse og uddannelse som løsning på arbejdsløshedsproblemet, at man nu yderligere beskærer de arbejdsløses muligheder for at bruge en ledighedsperiode til at uddanne sig? Hvor i regeringens politik skal man placere alle disse indgreb over for de arbejdsløse?

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Først vil jeg gerne sige til hr. Frank Aaen, at jeg synes, man med rette kan sige, at det udspil, der er kommet om ATP-ordningen – denne ekstra opsparing, der her bliver tale om – er socialt afbalanceret. Jeg synes, der er en god social profil i den ordning, og jeg tror, der er en pointe i, at vi alle sammen skal yde et bidrag. Men der er til gengæld også en pointe i, at vi yder et bidrag i forhold til vores indkomst, bortset fra pensionister og efterlønsmodtagere, som slet ikke er med i ordningen. Kontant-hjælpsmodtagere og dagpengemodtagere indbetaler netto ca. 50 kr. om måneden, og folk, der har en meget stor indkomst, betaler 1 pct. af deres samlede bruttoindkomst. Men til gengæld – det er jo ikke nogen skat, det er jo en opsparing – får netop de allerlavest lønnede fuld valuta og meget mere til på udbetalingstidspunktet, så jeg synes, der er en god social profil.

Så vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at det er en god idé at kigge i lovkataloget, for dér står en lang række ting om initiativer på udlændingeområdet. Og det samme vil jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, som må have skrevet sin korte bemærkning, inden debatten startede, og inden hr. Thulesen Dahl havde hørt mit indlæg. Man kan da ikke påstå, at jeg ikke gjorde noget ud af indvander- og flygtningeområdet. Det kan godt være, det ikke var det første punkt, jeg havde med i min tale, men det var til

gengæld et ganske langt punkt, fordi vi synes, det er et vigtigt spørgsmål at diskutere.

Så vil jeg sige til hr. Køpke Christensen, at spørgsmålet om sygehusbehandlingen har haft en høj prioritet siden 1993, og hr. Køpke Christensen ved jo udmærket godt, at nu sættes der rent faktisk de midler af, der er nødvendige, for at de mennesker, der er syge, kan blive behandlet, når de har behov for det, og for at de sindslidende kan få ikke bare nogle ordentlige behandlingstilbud, men også sociale tilbud og boligtilbud. Og nu gør vi frem for alt det – det har netop været flaskehalsen, at der manglede personale – at vi sørger for at uddanne det personale, der skal til for at forestå de behandlinger, der er behov for i vores sygehusvæsen. De to ting hænger sammen, og det ved hr. Køpke Christensen jo godt.

Jeg forstår, at hr. Køpke Christensen vil have, vi skal gøre en hel masse ekstra for sygehusvæsenet; men til gengæld er det for meget, at vi har ansat nogle flere i det offentlige. Jamen der er jo hverken hoved eller hale i det. Der, hvor vi har fået flere offentligt ansatte, er lige nøjagtig på serviceområderne, herunder sygehusvæsenet. Det er meget bevidst, vi har gjort det, fordi det var nødlidende, og fordi der var brug for noget mere personale på det område.

Så vil jeg sige til fru Jette Gottlieb, at jeg synes, der er gode takter i den del af udspillet, der vedrører arbejdsmarkedspolitikken. Det er takter, der alle sammen går på at skabe fleksibilitet og skabe mobilitet i arbejdskraften og blandt de ledige, så vi undgår flaskehalsproblemer fremover og får forebygget, at vi løber ind i flaskehalsproblemer på en lang række områder. Det er ikke mindst de uddannede, der her er tale om, så jeg synes faktisk, der er taget en lang række skridt, der vender situationen til noget positivt, så vi får den fleksibilitet, der er nødvendig for at forebygge flaskehalsproblemer.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

I de 2 år, jeg har været Dansk Folkepartis repræsentant i Indfødsretsudvalget, har et flertal i udvalget tildelt dansk statsborgerskab på samleband til ca. 6.000-8.000 personer pr. år.

Selv om den socialdemokratiske ordfører var inde på udlændingepolitikken, var han i hvert fald ikke med ét eneste ord inde på indfødsrets politikken, som jeg ved optager en stor del af befolkningen, og mit spørgsmål til hr. Torben